

Index Rerum omnium,

In Ecclesia sunt iusti & peccatores. pag. 264. num. 152
 Ecclesia Catholica, quæ est Romana, visibilis est. ibid. n. 151
 Ecclesia potest injungere Fidelibus ut certis diebus jejuniis servent. p. 333. n. 32
 In Ecclesia Orientali non jejunabatur Sabbatis Quadragesimæ, & quare. p. 334. n. 40
Edictum.
 De Edicto Trajani circa Latinorum successionem. p. 184. n. 91
Electio.
 Electio ad Ecclesiasticum Beneficium an fieri possit sub conditione, Si illud vacat. p. 131. n. 8
Emancipatio.
 Emancipationis, & patriæ potestatis hodie sublata est differentia, manet tamen quoad aliquos juris effectus. p. 350. n. 30
Emerere, Emptio, & Emptor.
 Emerere, aut vendere compellitur nemo. p. 99. n. 31
 Emptor, qui re accepta, pretium non solvit, tenetur ad usuras pretii, seu interesse pro modo fructuum, quos perceperit. p. 40. n. 9
 Emptor propter moram venditoris pretium retinens, fructus ex re empta lucratur. pag. 47. num. 67
 Emptor qui partem pretii tradidit, potest à venditore moroso proportionabiliter fructus rei exigere, ac pro illis de annua quantitate pacisci. p. 48. n. 77. Quod declaratur, ibid. & seq. n. 78. & 79
 Emptore non repetente pretium, quia sciens alienam rem evictam emit, an pecunia venditori relinquatur, vel fisco cedat? p. 139. n. 7
 Scientia non præsumitur in eumente. ibid.
 Emptor qui in re, quam sciebat alienam, fecit melioramenta, quas expensas ab evincente domino repetere valeat. p. 139. n. 9
 Emptor per venditorem monitus de vitio, seu morbo rei, quanquam ex ea causa amittat, nulla actione juvatur. p. 140. n. 14
 Emptor si in judicio superet evincentem, quando expensas litis à venditore possit exigere, ibid. num. 15
 Emptor ut de evictione agere queat, quomodo venditori litem denunciare debeat. p. 141. n. 18. & seq.
 Vtrum si succumbat in judicio evictionis, appellare teneatur. p. 143. n. 38. & seq.
 Num interpositam appellationem profectui debeat. p. 144. n. 41
 Emptor victus per sententiam judicis incompetentis, de evictione non agit. ibid. n. 43
Emphyteusis, & Emphyteuta.
 In Emphyteusim qui rem propriam concedit, directum retinet dominium. p. 71. n. 3
 Ex Emphyteusim contractu si rem emphyteuta vendiderit, laudemium Domino solvere tenetur. ibid. n. 5
 Emphyteusis à privato concessa, præsumitur in dubio perpetua. p. 94. n. 10. Est sui naturæ perpetua. ibid. n. 11
 De Emphyteusim ad censum non semper argumentum procedit. ibid.
 In Emphyteusim locus retractui non est. ibid. n. 15. limitatur. p. 95. n. 19. & seq.
 In Emphyteusim an locus sit retractui. p. 95. n. 15
 In Emphyteusim contractu non transfertur per traditionem dominium, nisi pretio persoluto, aut habita fide de illo. ibid. & seq. n. 20

Emphyteuta si rem domino dederit pignori, an fructus computentur in sortem? p. 13. n. 99
 Emphyteuta non solvente per biennium Ecclesiæ canonem, res incidit in commissum: quoad privatos dominos triennii mora desideratur. p. 71. num. 4
 Si domino non præmonito, rem venderit, incidit in commissum. ibid. n. 5
 Ut Emphyteuta Ecclesiæ non solvente annuam pensionem per biennium, res non cadat in commissum, consuetudine potest introduci. p. 72. n. 15
 Emphyteuta utrum teneatur fructus ex re emphyteutica perceptos vendere domino, aliis emptoribus concurrentibus? p. 121. n. 36
Episcopus.
 Episcopi, & alii, quibus incumbit, tenentur Beneficia Ecclesiastica muneris ratione conferre. p. 131. n. 5
 Episcopus non est dominus, sed dispensator Beneficiorum propriæ diocesis. ibid.
 Episcopi per Vicarium generalem suam jurisdictionem exercere jure permissum est. p. 157. n. 12
 Episcopus de jure suæ dignitatis ratione absolvere potest ab omni excommunicatione, etiam per legem irrogata, nisi reservetur absolutio. ibid. n. 16
 Episcopus plura delegare valet, quæ intuitu dignitatis specialiter committuntur, & quæ illa sint, remissivè. p. 158. n. 21
 Episcopo licet concedere suo Vicario Generali facultatem ad conferenda Beneficia cum speciali mandato. ibid. n. 25. Nulli alii talem facultatem conferre valet. p. 158. n. 26
 Episcopus habet fundatam suam intentionem ad conferenda omnia Beneficia, quæ in propria diocesi vacaverint. p. 159. & seq. num. 33. & 40
 Episcopus valet in aliena diocesi Beneficia suæ conferre, instituere præsentatos, electos confirmare, & alia voluntariæ jurisdictionis agere. p. 159. n. 33
 Episcopi an sit permissum in Curia Beneficia diocesis suæ conferre? p. 160. n. 36
 Est vetitum in diocesi non sua exercere Pontificalia, nisi Diocesanus permiserit. ibid. n. 37. Nec propriis subditis Ordines conferre, & quid de prima Tonsura. ibid.
Epistola.
 De Epistolis B. Pauli. p. 260. n. 124
 De Epistolis Canonicis B. Petri. p. 261. n. 128
 De Epistola Canonica B. Iacobi. ibid. n. 131
 De Epistolis Canonicis B. Ioannis Apostoli. ibid. num. 133
 De Epistola Canonica B. Judæ Apostoli. p. 262. num. 136
 Epistola Canonica B. Petri 1. cap. 3. vers. 19. intelligitur. p. 302. n. 79
 Epistola Iesu ad Abagarum Regem. p. 304. n. 89
Equitare.
 Equitandi usus à quo inventus. p. 200. n. 11
 Vide *Lapsum.*
Era.
 De Era Cæsaris. p. 314. n. 41
Error.
 Error facti à pœna criminis excusat. p. 248. n. 24
 Error circa venerationem Reliquiarum nunquam diu perstitit. p. 287. n. 70
Evangelista, & Evangelium.
 De quatuor sacris Evangelis, & Evangelistis. p. 259.

& Verborum.

p. 259. n. 116 & seqq.
 Evangelia collocabantur super thronum ubi Patres ad Concilia generalia habenda conveniebant, sicut factum dicitur in Concilio Nicæno. p. 273. n. 24
 Evangelia quædam apocrypha. p. 296. n. 27
Eucharistia.
 Ab Eucharistiæ sumptione omnis infidelis profusus alienus est. p. 358. n. 9
 Eucharistia, seu Communio conceditur Fidelibus, qui Confirmationis Sacramentum nondum acceperint. ibid.
 Eucharistiam si infidelis percipiat, gravius delinquit, quam Fidelis cum peccato lethali ad eam accedens. ibid.
Evictio.
 Evictio definitur, & quid verbum *Evincere* significet. p. 138. n. 1
 Evictionis actione quid emptor à venditore consequatur. ibid. n. 2
 Ampliatur ad omnes contractus, ex quibus actio evictionis competit, & qui sint, remissivè. ibid. num. 3
 De Evictione quibus casibus agere emptor non possit, remissivè. ibid. n. 4
 De Evictione non agit, qui sciens rem alienam emit, & an pretium repetere valeat. ibid. & p. 141. n. 16
 De Evictione non agit emptor quoties expressim convenit, ne venditor de evictione teneatur. p. 139. n. 10. Quod limitatur. ibid. Utrum emptor saltem pretium exigere possit à venditore? p. 139. & 140. n. 10. cum seqq.
 Quid si convenerit, ne venditor ex certa causa de evictione teneatur, si ex eadem res sit evicta? p. 140. n. 11. 14. & seqq.
 De Evictione non convenitur venditor, cui litem motam emptor non denunciavit. p. 141. n. 16.
 Ampliatur. ibid. n. 17. Fallit in minore, qui emit, si aliunde venditor scientiam litis obtinuit. ibid. n. 20. Quid in Ecclesia emente. ibid. n. 21. Quid in fisco. p. 141. n. 22
 De Evictione tenetur venditor, cui lis denunciata non est, si juramento promiserit, se defensurum emptorem, modò litem motam non ignoret. p. 142. n. 26. Aliud erit juris si tantum jurejurando contractum corroboret. ibid. n. 27
 Evictionis remedium conceditur emptori, et si venditori non denunciavit, si ostenderit, rem justè evictam, venditoremque profusus bono jure carere. p. 142. n. 28
 Similiter conceditur absque denunciatione quando venditor se obligavit ad evictionem quomodolibet contingentem, si aliàs litis notitiam habeat. ibid. n. 29. & 32
 De Evictione an teneatur venditor, si per arbitrorum sententiam res evicta sit. ibid. n. 30. & seq.
 Ut de Evictione agere valeat emptor, in quo statu litis monere debeat venditorem. p. 143. n. 33 & seq. Quid de jure regio. ibid. n. 35
 Evictionis auxilio an gaudeat emptor ex contumacia superatus. p. 143. n. 36
 De Evictione non agit emptor, qui à sententia non provocavit, nisi venditor tempore pronuntiationis adesset. ibid. n. 37. Item si per imperitiam, aut iniquitatem judex injustè damnet emptorem. p. 144. n. 42. & 46. Quod limitatur. ibid. n. 43
 Quid si odio venditoris perperam judicetur. p. 144. num. 45
 De Evictione fuscè qui egerint. ibid. n. 47
Eusebius.
 De Eusebii historia. p. 292. n. 114. & pag. 300. num. 68
Exceptio.
 Exceptio firmat regulam in contrarium. p. 140. num. 15
 Exceptio debet esse de regula. p. 150. n. 14
Excusatio.
 Exclusio sceminarum à primogeniorum successione, an favorabilis, vel odiosa? p. 63. n. 13
Excommunicatio.
 Excommunicatione majori, vel minori iretiti an possint quotidianas distributiones lucrari? p. 112. n. 56. & seqq.
 Excommunicatione minori ligati non prohibentur interesse Divinis, & interessentes lucrantur distributiones quotidianas. ibid. n. 58
Exemptio.
 Exemptio à solutione vectigalium ad jus publicum civium Romanorum spectabat. pag. 189. n. 120
 Exemptio hujusmodi concessa non fuit per legem. *In orbe Romano, ff. de statu homin.* ibid.
Exercitus.
 Exercitus Romanorum legiones, & auxilia continebat. p. 188. n. 112
Expressio.
 Expressio ejus, quod tacitè inest, nihil operatur, nec actus naturam immutat. pag. 98. n. 24. & p. 101. n. 10
Extensio.
 Extensioni legis non est locus, ubi datur rationis disparitas. p. 78. n. 74. & p. 97. n. 18
 F
Facultas.
 Facultates regiæ ad alienanda majoratum bona facile concedendæ non sunt. p. 67. n. 49.
 Utrum concedi debeant aliquando? p. 68. n. 64
Falcidia.
 Ad Falcidiæ rationem ponendam qualiter computetur annuum legatum, tam de jure communi, quam regio nostro. p. 92. n. 51. & seq.
Fames.
 De Fame, & effectibus ejus, remissivè. p. 120. num. 24
Famulus.
 Famulo infirmo num debeat salarium? p. 110. n. 41. & seq.
 Pro Famulo ægrotante quales expensas dominus facere teneatur. ibid. n. 43
 Famulus an habeat idem jus ad salarium, ac beneficiarius ad distributiones? ibid. n. 44
Favor.
 Favori pro se introducto quisque valet renunciare: non aliis concessio. p. 8. n. 51
Ferdinandus Rex.
 Ferdinandus III. Rex Hispaniæ quo anno decesserit. p. 309. n. 8
Feria.
 Feriæ dies septimanæ quando vocari ceperint. p. 317. n. 11
 Feriæ legitimæ quæ dicantur. p. 336. n. 51
Festivitas & Festum.
 Festivitates ac cæremonias Gentium in sacros ritus veteres Sancti Patres conati sunt. p. 316. num. 4
 Festi verbi etymon. p. 315. n. 1
 Festi

Index Rerum omnium,

Festi dies apud Christianos qui sint, & de fine, quem in eorum observatione intendit Ecclesia. p. 316. n. 3
 Festorum observatio est de Jure Divino Evangelico. p. 319. n. 20
 Festa omnia Christianorum sunt de Jure Ecclesiastico, cui potest Papa derogare. pag. 320. num. 24
 De Festis Christianorum, remissive. 322. n. 37
 Festos dies quis valeat instituire. ibid. n. 39
 Festorum institutio in honorem Sanctorum in usu fuit à primordiis nascentis Ecclesie. ibid. n. 41
 De Festo omnium Sanctorum. ibid. n. 44
 De Festorum, quæ observantur Hebræi, discrimine ac divisione. p. 323. n. 46
 Festorum observatio apud Christianos in quibus consistat. p. 326. n. 69
 Festis diebus non tenetur qui est in peccato lethali confiteri, aut contritionis actum elicere. ibid. num. 71
 Festis diebus qui actus fieri prohibeantur. p. 327. num. 74
 Festa etiam legibus Principum secularium servari jubentur. ibid. n. 75
 Festorum violatio est crimen mixti fori. ibid. *Feudatarius, & Feudum.*
 Feudatarius utrum cogatur fructus ex re feudali potius domino vendere, quam extraneo. p. 121. num. 36
 Feudi dominus si rem feudalem pignori acceperit, quando teneatur fructus in sortem imputare. p. 12. n. 90 & seqq.
 Feudum est beneficium, quod propter officium conceditur. ibid.
 De feudo ad majoratum an valeat argumentum? p. 55. n. 36
 Feudi possessio an transeat in filium possessoris absque actu apprehensionis? p. 57. n. 54
 In Feudo est licitum percipere pretium. pag. 23. num. 59
Fideicommissum.
 Fideicommissum an Latini & dedititii capere poterint. p. 184. n. 89
 Ad Fideicommissum familiae relicto utrum cognati ultra decimum gradum admittantur? p. 54. n. 26. & seqq.
 Fideicommissum non expirat per lapsum centum annorum. ibid. num. 27
Fideiubere, & Fideiussio.
 Pro Fideiubendi actu an pretium recipere liceat? p. 23. n. 55. & seqq.
 Fideiussio periculosa semper præsumitur. ibid. num. 57
 Ubi pro Fideiussione pretium intervenit, non mandatum, sed contractus innominatus celebratur. ibid. n. 60
 Fideiussor qui pretium accepit, poterat adduci creditori ad servandum: secus si gratis intercesserat. ibid.
 Fideiubenti pro mercede excussionis exceptio non competit. ibid.
 In Fideiussione lucrativa quomodo usura, & fraus latere possit. p. 23. n. 61
Fides.
 Fide non amittitur per peccatum lethale, nisi contra eam sit. p. 264. n. 153
 Fides in peccatoribus Divinae gratiae expertibus mortua & inutilis est. ibid. n. 154
 Non est vera Fidei virtus in illis. ibid. n. 155
 Fides recipi potest de novo absque charitate. ibid.

Fiscus.

& Verborum.

Fiscus.
 Fiscus gaudet jure minoris, & ejus debitor non interpellari contrahunt moram. p. 141. n. 23
Fornarius.
 Fornarii officium qui publice exercet, compelli potest, ut panem, mercede persoluta, coquat aliorum. p. 117. n. 6
Fœmina.
 Fœminæ sunt capaces, ut in majoratibus etiam administrationem habentibus succedant. p. 56. num. 39
 Qualiter, & quando in feudis succedant. ibid. num. 40.
 Fœminæ proximiores gradu præferuntur remotioribus masculis in eadem linea ad primogenii successionem. ibid. n. 42. Fallit si aliud testator expressim disposuerit. p. 56. n. 43
 Fœminæ à successione feudi regulariter repelluntur. p. 65. n. 33
 An possint succedere ex Principis dispensatione. ibid. n. 34. & seqq.
 Fœminæ ex statuto, aut consuetudine possunt ad feudi successionem admitti. p. 65. n. 37
 Fœminis licet præsentare ad Ecclesiastica Beneficia, sed non eligere. p. 150. n. 16
 Fœmina ob crimen proscribi, seu banniri potest, sed non occidi donec utero gestat foetum. p. 202. n. 3. Puniret extra ordinem, si quis eam necet prægnantem: at facti errore excusatur omnino. ibid.
 Fœminæ à nullo cognato sponderi possunt in uxores, nisi à parentibus. p. 206. n. 16
 Fœminæ à viris quondam in Ecclesiis separabantur. p. 326. n. 67
Fœnerari, & Fœnus.
 Fœnerari an licitum fieri possit statuto, vel consuetudine. p. 14. n. 111
 Fœneratores fraudes excogitant ad illudendas leges vetantes pactum legis commissoriae. p. 26. num. 84
Fructus.
 Fructus pignoris dati pro dote an imputentur in sortem, facto divortio. p. 9. n. 61
 Fructuum pendentium venditione contracta, quando periculum ad emptorem spectet. p. 44. num. 38
 Fructus sunt accessorii fundi, ubi nascuntur, ac illius domino cedunt. p. 48. n. 73
 Fructus percepti ante resolutionem contractus venditionis ad quem pertineant. p. 88. n. 8
 Fructus Beneficii non capiet absens, licet quoad distributiones quotidianas lucrandas dispensationem impetraverit: fallit si omnes fructus consistant in distributionibus. p. 107. n. 10
 Fructus Beneficii percipit absens studii causa, & an cum aliqua diminutione? p. 106. n. 9
 Fructus qui percipit absens, non lucratur distributiones quotidianas. ibid.
Fulminatrix.
 Fulminatrix nomine duplex legio in Romano exercitu insignita est. p. 237. n. 41
 Vide in verbo Legio.
Fundus.
 Fundo relicto fructus ejus non censentur legati, sed ob moram hæres eos præstare cogitur. p. 187. n. 108
 Fundus aestimatur ex fructibus quos reddit regulariter intra tricennale tempus. p. 90. n. 39. & seqq.

D. de Faria Nova. Addit. ad Cœsar.

Furca, & Furcifer.
 Furcæ supplicium turpe. p. 206. n. 5. Apud Romanos notum olim ac frequens fuit, & hodie similiter. p. 209. n. 27
 Furcarum forma. p. 207. n. 8
 Furca duplex apud Romanos in usu fuit. ibid.
 Furca cur arbor infelix dicta. ibid. n. 9
 Furcæ verbum multifariam usurpatur. ibid. n. 10.
 Pro cruce accipitur. p. 207. n. 12
 Furcæ perimi hodie quis dicatur. p. 209. n. 24
 Furcæ mors an acerbior morte gladii. ibid. n. 27
 Furcæ mors informis, sceda, & præpostera nuncupatur. ibid.
 Furca erecta indicat jurisdictionem loci cum merito & mixto imperio. p. 211. n. 41
 Furcæ erectione probatur possessio jurisdictionis criminalis, licet nullus in ea fuerit suspensus. ibid.
 Furcæ erectio impediri potest etiam manu armata contra eum qui jurisdictione cum merito & mixto imperio non gaudet. ibid.
 Furcam erigere valet habens jus gladii in oppido, quanvis ruat obtinens ibi causarum criminalium cognitionem. ibid.
 Quid si penes duos hujusmodi sit jurisdictio in solidum, & unus velit furcam constituere, & alter dissentiat, & contradicat. ibid.
 Furciferi servi qui vocarentur. ibid.
Furtum.
 Furtum prout est delictum, distinguitur à re furtiva, quanquam hæc furtum soleat appellari. p. 2. n. 3
 Furtum quod committunt creditor, depositarius, & similes utentes re aliena absque domini consensu, turpe non est, nec connumeratur cum aliis ad penam. p. 129. n. 37
 Ex eo Furto in praxi solum civiliter agitur. ibid.

G

Galilea, & Galilaus.

Galilea duplex distinguitur. p. 233. n. 24
 de Galilæorum hæresi inter Hebræos. p. 232. num. 19
 Galilæi cur Apostoli & alii Christiani vocarentur. ibid. n. 21

Gelasius I.

Gelasius I. quando ad Pontificatum assumptus, & de vita ejus. p. 245. n. 1. Duo Concilia Romæ congregavit. ibid. n. 2
 Gelasius non omnes Scriptores Ecclesiasticos suo catalogo complexus est. p. 283. n. 45

Gener.

Gener accipiens fundum, aut aliam rem frugiferam in pignus pro dote, non tenetur fructus in sortem computare. p. 5. n. 27
 Utrum possit uti re pignori accepta, quæ fructus non fert. ibid. n. 29

Gentilis.

Gentiles idola at veros Deos venerantur. p. 319. num. 19
 Gentilibus conventus nocturni prohibiti sunt. p. 326. n. 65

Gladius.

Gladii mors honesta, reisque nobilibus imponitur. p. 206. n. 5
 Gladio jugulari decentius est, quam securi. ibid.
 Hodie nullus securi jugulari jubetur. ibid.

Gothi.

A Gothis descendentes nobilitate pollent apud Hispanos. p. 189. n. 124

C C c Gradus.